लाभविस्मृतिसंफेटा वैशारद्यं[1] प्रबोधनम् ।
चमत्कृतिश्चेत्यमीषां स्पष्टत्वाल्लक्ष्म नोच्यते ॥ ३०० ॥

संफेटप्रथनयोः पूर्वमुक्तत्वादेव लक्ष्म सिद्धम् । यथा—कनकावतीमाधवः ।

अथ विलासिका—

शृङ्गारबहुलैकाङ्का दशलास्याङ्गसंयुता ।
विदूषकविटाभ्यां च पीठमर्देन भूषिता ॥ ३०१ ॥
हीना गर्भविमर्शाभ्यां संधिभ्यां हीननायका ।
स्वल्पवृत्ता सुनेपथ्या[1] विख्याता[2] सा विलासिका ॥ ३०२ ॥

केचित्तत्र विलासिकास्थाने विनायिकेति[3] पठन्ति । तस्यास्तु 'दुर्मल्लिकायामन्तर्भावः' इत्यन्ये ।

अथ दुर्मल्लिका—

दुर्मल्ली चतुरङ्का स्यात्कैशिकीभारतीयुता ।
अगर्भा[2] नागरनरा[3] न्यूननायकभूषिता[4] ॥ ३०३ ॥
त्रिनालिः[5] प्रथमोऽङ्को[6]स्यां विटक्रीडामयो भवेत् ।
पञ्चनालिर्द्वितीयोऽङ्को विदूषकविलासवान् ॥ ३०४ ॥
षण्णालिकस्तृतीयस्तु पीठमर्दविलासवान् ।
चतुर्थो दशनालिः स्यादङ्कः क्रीडितनागरः[5] ॥ ३०५ ॥

यथा—बिन्दुमती ।

शिल्पकस्य । 'संफेटो रोषभाषणम्', (३१४ पृ.) 'उपन्यासस्तु कार्याणां प्रथनम्' (३१९ पृ.) इत्युक्तलक्षणे सम्फेटप्रथने ॥ विलासिकामाह—शृङ्गारेति । स्वल्पं वृत्तं श्लोक इतिवृत्तं वा यत्र । तस्यास्तु[6] विलासिकायास्तु ॥ दुर्मल्लिकामाह—दुर्मल्लीति । 'नालिका घटिकाद्वयम्' इति प्रागेवोक्तम् ॥ प्रकरणि-

---

1. वैशारद्यमिति । वैशारद्यं नैपुण्यम् ॥
2. अगर्भेति । गर्भसंधिहीना ॥
3. नागरेति । नागराः पुरोद्भवा नरा यस्यां सा । चातुर्ययोगायेदम् ॥
4. न्यूनेति । न्यूनो जात्यापकृष्टः ॥
5. त्रिनालिरिति । त्रिनालिर्नालिकात्रयनिष्पाद्येतिवृत्तनिबद्ध इति परमार्थः । एवमग्रेऽपि ॥
6. अस्यामिति । अस्यां दुर्मल्लिकायाम् ॥

---

१. 'सनेपथ्या' क-ग. २. 'वीथ्याभासा' क. ३. 'लासिका' घ. ४. 'तथा' घ. ५. 'नागरः' घ. ६. 'च' इति पुस्तकान्तरस्थः पाठः.